MIELIPIDE

Suomalaiset ovat aina ammentaneet elinvoimaansa myös maaseudulta, joten suuressakaan murroksessa sen arvoa ei pidä unohtaa. **MERJA KYLLÖNEN VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Yritys

Maatalousyritys on huonoin mahdollinen yritysmuoto.
Ei nimimerkkiä

Maatalous on monelle korkeapalkkaiselle palkansaajalle harrastus, josta saavat tukia. Miksi tuetaan harrastusta kun ammattiviljelijät elävät köyhyydessä?
Ei nimimerkkiä

Kaasua

Nyt selvisi, että suuret metaanipäästöt eivät olekaan nautakarjankasvattajien syy. Lue vierasyliö (MT 14.2.).
Syytön

Ääriliikkeet

Hyvin kirjoitettu Pekka Heikkilä (MT 14.2.). Ääriliikkeiden toiminta perustuu tietämättömyyteen tai tahalliseen asioiden vääristelyyn. **Biologi**

Metsävero

Ai, että Suomen valtio rupeaa rikastumaan keräämällä veroa omasta metsästään. Ikiliikkuja on ehkä sittenkin keksitty.
Yksi vain

Metsän myymättömyys verolle ja myynti verovapaaksi ja taatusti kauppa käy. Ei useita veroja päällekkäin.
Mystinen metsätyömies

Miksi metsäyhtiöt eivät hakkaa omista metsistään, vaan pakolla ostaisivat yksityismetsistä?
Halvalla menee

Pääministeri ei uskalla sanoa mitään, niin muut kokoomuslaiset kokeilevat kepillä jäätä kiinteistöveroissa.
Suomi konkkaan

Luulisi Petteri Orpolle riittävän sote-sopan keitto, vielä pitää saada puukauppakin sekaisin.
Ei nimimerkkiä

Kunhan metsäyhtiöt saavat omat metsämaat myytyä, tulee metsille kiinteistövero.
Veropohjanlaajennus

Mikä paperi?

Onko Vihreä Lanka painettu FSC-sertifioidulle paperille? Tietoa ei löydy lehden eikä kirjapainon sivuilta. Voittaako tuontipaperin halpuus vihreät arvot? **Rane**

Mukana ollaan

Tottakai olympiakisoihin osallistutaan. Onhan meillä tervejärkinen urheilujohto. Sotshin kisojen kustannukset eivät kuulu meille pätkääkään.
Uskokaa nyt

Kreikan tiellä

Olli Rehn, viisaat tiesivät jo vuosia sitten, että Suomi on Kreikan tiellä. **Maalaisjärkeä**

Kauris

Valkohäntäkauris on pahin riistaeläin. Syö pelloilla, puutarhoissa ja metsissä kaiken. Lisäksi tuo sudet pihaan.
Ajokoiramies

Raiviopellot

Nyt olisi korkea-aika saada raiviot tukien piiriin. Silloin olisi mahdollista jättää hankalat lohkot pois viljelystä.
Ei nimimerkkiä

Lisää vaatimuksia

Vaatimukset sen kuin lisääntyvät. IP-viljely alkaa tänä vuonna. Milloin alkaa IP-viljelyyn opastava koulutus?
Tuleeko se?

Jo on pimeätä

Että biodynaamista ruokaa tarjolla. Biodynaamisella viljelyllä ei ole mitään tekemistä luonnontieteiden kanssa.
Realisti

Metsämaksu iskisi metsästäjiin ja marjastajiin

Maaseudun Tulevaisuus kirjoitti 12.2. että kansanedustaja Sampsa Kataja (kok.) olisi valmis selvittämään metsien kiinteistöverotusta. Yhtenä verotuskeinona voisi olla talousmetsille määrättävä metsämaksu.

Kataja haluaa metsäteollisuuden tavoin vauhdittaa puukauppaa ja vauhtivoiteena olisi metsämaksu tai vero, joka määrättäisiin talousmetsille. Veron saisi takaisin, kun metsänomistaja olisi myynyt puuta.

Käsitykseni mukaan maksu mitä ilmeisimmin määrättäisiin metsien pinta-alan mukaan. Mikäli näin meneteltäisiin, pitäisikö puuta myydä koko pinta-alalta vai riittäisikö veron palautukseen vain pienen leimikon myynti.

Kataja esittää myös metsänhoidon laiminlyönnille veroseuraamusta. ”Jos metsää ei kiinnosta hoitaa, on varmaan varaa maksaa veroa myös passiivisuudesta tai luontoarvoista, joita henkilökohtaisesti kokee.”

Metsän hoidon laiminlyönneille voi olla monta muutakin syytä kuin Katajan mainitsema ”kiinnostamattomuus”. Monet metsänomistajat saattavat olla jo ikänsä ja terveytensä puolesta kykenemättömiä hoitamaan omia metsiään. Monet haluaisivat jättää metsätilan nuoremmille mutta pelkäävät kovia veroseuraamuksia.

Asia saattaisi tältä osin korjaantua, mikäli metsän luovuttamisesta koituvia veroseuraamuksia helpotettaisiin. Verohelpotuksilla metsätiloja siirtyisi nuorempien haltuun.

Nuoremmilla on monesti rahan tarvetta varttuneempaa väestöä enemmän, kun he perustavat perheen, rakentavat talon tai ostavat asunnon. Rahalle olisi käyttöä, jos vain olisi metsää mitä myydä. Nuorten investoinnit perheen perustamisen yhteydessä vaikuttavat varmaan myönteisesti myös talouskasvuun.

Monen metsänomistajan puunmyyntiä jarruttaa myös tieto siitä, että teollisuus maksaa tuontipuusta noin puolet parempaa hintaa kuin kotimaan kannolta kaadetusta. On vaikeaa ymmärtää, miksi näin tehdään.

Rohkenen väittää, että puukauppa vilkastuisi, jos kotimaan puulle maksettaisiin tuontipuun hinta.

Pääosa kotimaan puukaupoista tehdään pystykauppoina, jolloin puun myyjä joutuu maksamaan puun korjuukustannukset. Tämä merkitsee isoa lovea kuutiohintaan. Moni metsänomistaja kritisoi lähes tasoissa olevaa pysty- ja hankintakaupan hintaa. On perusteltua kysyä, miten tämä voi olla mahdollista.

Mikäli metsäyhtiöt suosisivat nykyistä huomattavasti enemmän tienvarsikauppoja, jäisi puunsa itse korjaavalle ja kuljettavalle myyjälle parempi kuutiohinta. Paremman tilin toivossa lähdettäisiin metsään nykyistä useammin.

Katajan mukaan metsämaksu kohdennettaisiin metsän omistajille. Pelkään pahoin, että todelliset metsämaksun maksajat olisivat maamme yli 300 000 metsästäjää, jotka harrastavat metsästystä metsästysseurojen vuokraamilla mailla.

Maanomistajat ovat yleensä luovuttaneet maansa vastikkeetta metsästysseurojen käyttöön. Seurojen ei ole tarvinnut maksaa metsästysoikeudesta rahallista korvausta. Korvauksena on ollut kutsu hirvipäivällisille kerran syksyssä.

Jos maanomistajalle määrätään metsämaksu, hän todennäköisesti vaatii maksua vastaavan korvauksen metsästysseuralle luovuttamastaan metsästysoikeudesta. Tämä ajaisi täysin talkoopohjalla toimivat metsästysseurat vararikkoon ja lopettaisi järjestäytyneen metsästyksen ja riistanhoidon maassamme.

Metsästäjien ohella metsämaksuista joutuisivat kärsimään myös jokamiehenoikeuksia hyödyntävät marjastajat, sienestäjät ja retkeilijät, sillä heidän kulkunsa metsäautoteillä saattaisi hankaloitua - ainakin jos tien päässä olisi puomi.

Minä en pidä järkevänä metsämaksun / kiinteistöveron käyttöönottoa. Puuta saadaan markkinoille ilman metsämaksuakin, kunhan kuutiohinta vain on kohdallaan.

Reijo Hongisto
kansanedustaja (ps.)

PEKKA FALI

Eelis Pulkkinen pelkää, että tulevaisuudessa tuhoisat tulvat yleistyvät ainakin pohjoisessa.

Tulvaennusteet ovat karmeita

Vuoden keskilämpötilat ovat nousseet 1900-luvun alusta lähtien eli niin kauan kuin Suomessa on lämpötiloja tilastoitu. Lämpimimmät vuodet ovat osuneet jaksolle 1990–2012 kahta poikkeusta lukuun ottamatta. Ne toiset lämpimät vuodet olivat 1925–1938 vallinneen lämpimän jakson aikana.

Nämä asiat näkyvät selvästi Ilmatieteen laitoksen tilastoista. Tästä on helppo vetää johtopäätös: ilmasto on lämmennyt.

Toisaalta on laskettu, että kasvihuoneilmiön puuttuminen jäähdyttäisi maapallon lämpötilaksi 15 pakkasastetta.

Kemijoen tulvaennusteet ovat karmeaa luettavaa. Ne on määritetty arvioiden perustella toistuvaksi seuraavasti: Vuoden 1741 tulva kasteli kaikki Rovaniemen seudun talot. Sellaisen tulvan arvioidaan toistuvan kerran 250 vuodessa. Saulin suurtulva toistuisi kerran 300 vuodessa ja vuoden 1993 Arktikumia uhannut tulva kerran 20 vuodessa. Toistuvuus noilla väleillä on harhaa, sillä tulvan aiheuttaa lumen sulamisnopeus.

Nyt on meneillään Atlantilta tulevien sateiden jakso. Sade tulee yleisimmin vetenä tai lumiräntänä. Lunta sataa pohjoisimmassa Lapissa. Vesi ja räntä eivät kasvata lumen paksuutta vaan lisäävät sen vesipitoisuutta.

Mikäli nykyisen kaltainen säätila jatkuu koko kevättalven kuten pitkän ajan ennusteet sanovat, on mahdollista, että vetistä lunta kertyy tavallista suuremmat määrät. Normaalisti kuutiosta lunta tulee sata litraa vettä.

Veden kyllästämästä lumesta tulee jopa kolminkertainen määrä vettä. Vetinen lumi on harmaata, joten se lämpenee nopeammin kuin valkoinen lumi. Siinä on tarkkailun lähtökohta. Nykyisin mittaukset tehdään satelliiteista käsin sitä varten tehdyllä ohjelmilla. Sopii toivoa, että mittaukset ottavat huomioon todellisen vesimäärän.

Täällä Suomen Lapissa on käynnissä keskustelu ilmaston muuttumisen aiheuttamasta tulvariskistä etenkin Kemijoen ja sen sivujokien alavilla rannoilla. Pääosa Lapin asutuksesta on vesistöjen rannoilla. Kuluvan talven lumimäärä on nyt korkeintaan puolessa.

Huhtikuun puoleen väliin mennessä lunta voi tulla todella paljon. Sen sulaessa vesi ei imeydy maaperään. Sen on yksi tosi asia, joka on huomioitava tulvaennustetta laadittaessa.

Eelis Pulkkinen
Ylitornio

Guggenheim Tuuriin

Helsingin päättäjät ajavat taas Guggenheimin museota Helsinkiin, kuin käärmettä pyssyyn.

Miksi aina vain Helsinkiin? Siksikö, että sinne on kasaantunut rahaa enemmän kuin mihinkään muualle koko Suomessa? Eikä muilla ole enää varaa tällaisiin suuriin hankkeisiin.

Helsingissä on ennestään kaikki Suomen tärkeimmät ja suurimmat kulttuurilaitokset, joista valtaosan maksaa koko kansa ja jonka palveluksista suurin osa ei koskaan pääse nauttimaan.

Yksikään valtakunnallinen kulttuurilaitos ei tule toimeen pääsylipputuloilla, ei tulisi Guggenheimkaan. Kaikki maksavat saman valtioveron, mutta mitä sillä rahalla saa kälviäläinen ja mitä helsinkiläinen. Siinä on huikea ero.

Guggenheim-hankkeeseen ollaan panemassa niin paljon rahaa, että sillä summalla pantaisiin kerralla kuntoon monen suomalaisen kituvan kunnan talous.

Espanjassa rakennettiin Guggenheimin museo Bilbaoon eli keskelle ei mitään, ja siitä tuli huikea menestys. Miksi sitä ei tehtäisi täällä vaikka Rovaniemelle tai Kittilään? Kyllä ne junat ja lentokoneet kulkevat sinnekin. Siellä se olisi todella tarpeeseen ja huikea piristysruiske. Helsingissä museo olisi vain yksi monista tarjolla olevista kulttuurilaitoksista.

Tai sitten Tuuriin. Siellä käy jo nyt miljoona suomalaista ja sen jälkeen vielä toinen miljoona turistia. Eikö taide ole tarkoitettu kaikelle kansalle eikä vain pääkaupunkiseudun kukkahattutädeille?

Tuurissa kaiken kansan taide oikeasti toteutuisi, kun koko Kyläkaupan väki kävisi taidenäyttelyssäkin. Kävijöitä olisi ainakin yhtä paljon kuin Helsingissä. Joskus muukin osa Suomea saisi nauttia huippukulttuurista.

Paljasjalkainen uusmaalainen

Kataja kepittäisi metsänomistajaa

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaoston puheenjohtaja, kokoomuksen kansanedustaja Sampsa Kataja väläytti 10.2. Ylen haastattelussa metsämaksua tai -veroa. Hänen ehdotuksessaan metsäverojärjestelmässä annettaisiin keppiä niille metsänomistajille, jotka eivät myy metsäänsä.

Metsänomistajalta perittäisiin kiinteistöveronomainen hehtaarikohtainen metsämaksu, jonka saisi vähentää verotuksessa puukaupan yhteydessä.

Tällä hetkellä metsien hankintaa verotetaan varainsiirtoverolla ja perintöverolla, metsien tuottoa puunmyyntiverolla, eli metsistä maksetaan jo nykyään veroja eri muodoissa.

Kataja ehdottaa verojärjestelmän remonttia, joka nostaisi metsän verotusta huomattavasti. Metsien kiinteistövero on torjuttu useaan otteeseen mutta Kataja on nyt ideoimassa sitä takaisin metsämaksuksi tai -veroksi naamioidun kiinteistöveron muodossa.

Kataja perustelee metsämaksua sillä, että puu ei liiku riittävästi. Todellisuudessa puukauppa on tällä hetkellä hyvällä tolalla ja käynnissä vahvasti. Tämän talven puukauppaan on vaikuttanut alkutalven lauha sää, koska metsissä on jouduttu odottelemaan pakkasta ja kestävää maapohjaa.

Nyt tilanne on kuitenkin parantunut ja kauppa käy. Puukauppa toimii tälläkin järjestelmällä hyvin, joten puukaupan vauhdittamiseksi esityksen toimenpiteitä ei tarvita.

Puuta pitää hyödyntää järkevästi, uusia keksintöjä etsien. Puulle tulee löytää uutta käyttöä muun muassa energiantuotannossa, rakentamisessa ja puusepäntyössä sekä uusia materiaaleja kehitettäessä, ei lisätä kustannuksia. Puu on maamme tärkein luonnonvara ja sen moninaiset mahdollisuudet on otettava täysimääräisesti käyttöön.

Metsää ei pidä verottaa nykyistä enempää, koska metsän tuotto on paljon pitemmällä ajalla kuin muutamissa vuosissa ja verot kertyvät kyllä vuosien mittaan.

Ari Torniainen
kansanedustaja (kesk.)

VIERASKOLUMNI

Maakuntien kokemusta pitää kuulla

Päälleliimatut asiat harvoin pysyvät, kun maailma ympärillä muuttuu. Muutostarve on yhteinen, mutta ratkaisut eri puolilla Suomea voisivat hyvin olla oman näköisiään.

Tällaisia olen viime aikoina pohtinut, erityisesti kunta- ja soteasioihin liittyen.

Mikä toimii Hangossa, ei välttämättä toimi hyvin Utsjoella. Kainuulaisena, kainuulaisten kokemusten pohjalta, uskon ennemmin, että se mikä toimii sovituilla pelisäännöillä, myös heikomman perusaseman turvaten, toimii missä vaan hallintomallista riippumatta. Ja siellä missä on hyvä, kuunteleva johtajuus, siellä on mahdollisuudet vaikka mihin.

Kymmenen vuotta on vedetty kissanhäntää siitä, miten ja millä mallilla Suomen kuntakenttää ja palveluita pitäisi kehittää. Aina matka on päättynyt kiviseinään. Jokainen on vuorollaan syytellyt muita saamattomuudesta tai kyvyttömyydestä päättää.

Onhan siinä perääkin. Ymmärrän hyvin, että kaikkien mielestä on mukavampi tehdä kivoja päätöksiä, Vaikeiden päätösten äärellä polvet alkavat notkua. Suomen ja suomalaisten kannalta katsoen on kuitenkin selvää, että peruspalvelut on saatava pelaamaan, olipa hallintomallin nimi sitten vaikka kimmeli tai hommeli.

Yhdenkään puolueen ei enää kärsi nokkaansa nostella, sen verran heikosti olemme me poliitikot homman kymmenen viime vuoden aikana hoitaneet. Kenelläkään ei ole varaa henkseleiden paukutteluun.

Kainuu koeponnisti kymmenen vuoden ajan Kainuun hallintokokeilua, sitä kirotuksikin mainittua maakuntamallia. Siinä yhteispeli kaatui siihen yksinkertaiseen seikkaan, ettei lähipalveluita ollut määritelty missään laissa. Yhteisistä pelisäännöistä puuttuivat kirjaukset siitä, onko mikään kuntapalveluista pyhää, kun talous menee tiukalle.

Lisäksi korjausvaraa olisi ollut lähijohtamisen puolella, jottei jokaista nuppineulan hankintaa olisi tarvinnut kaupungista varmistaa.

Malli toimi, valuviat kartoitettiin ja tavoitteita saavutettiin.

Ihmettelen, miksi Kainuussa kokeiltua ja siitä eteenpäin jalostettua mallia ei tänä päivänä voisi soveltaa Suomessa muuallekin kuin metropolialueelle. Tarvitseeko poliittisen arvovallan välttämättä mennä ihmisten palveluiden edelle? Voisimmeko kuunnella maakuntien kokemusta toimivista käytännöistä?

Kaikki innovaatiot ja mahdollisuudet eivät elä vain suurilla kaupunkiseuduilla tai maailman metropoleissa, vaikka väestö sinne pakkautuukin. Suomalaiset ovat aina ammentaneet elinvoimaansa myös maaseudulta, joten suuressakaan murroksessa sen arvoa ei pidä unohtaa.

Naapurimaissamme Norjassa ja Ruotsissa on havaittu, että oli virhe antaa pohjoisten alueiden tyhjentyä palveluista ja asutuksesta. Nyt naapurit rakentavat kovaa vauhtia maata uusiksi, jotta saisivat hyödynnettyä kaikkia niitä mahdollisuuksia, mitä alueilla on.

Toivoisin, että olisi turhaa muistuttaa, ettei Suomen pidä toistaa samoja virheitä. Tämän päivän keskustelussa äänenpainot ovat kuitenkin niin vahvasti keskittäviä, että muistutus tulee tarpeeseen.

MERJA KYLLÖNEN on liikenneministeri ja vasemmistoliiton kansanedustaja.

merja.kyllonen@eduskunta.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

4112 TYKKÄÄ

www.maaseuduntulevaisuus.fi

Kokoomus kapsahtaa Katajaan

Erilaiset kuuseen kurkottamisen ja katajaan kapsahtamisen versiot värittivät keskustelua Maaseudun Tulevaisuuden Facebook-sivulla viikon aikana.

Sanonnan versoilu liittyi viime keskiviikon uutiseen, jossa kokoomuksen kansanedustaja **Sampsa Kataja** väläytteli kiinteistöveroa metsälle tai metsämaksua.

Ehdotus tyrmättiin laajasti ja Katajan katsottiin kapsahtaneen katajaan.

Kataja perusteli metsämaksua, että se kiihdyttäisi puun myyntiä. Siihen **Ilpo Junkkarinen** kommentoi:

”Jos halutaan tukkia tulvaksi asti markkinoille sorkkimalla, helpommin käy kun lasketaan myyntivero 15 prosenttiin. Jo alkaa puuta tulvia ja valtiokin saa omansa kun kauppa vilkastuu.”

Junkkarisen mielestä Kataja on metsäyritysten asialla.

”Eikös versowoodin Kopra esitellyt mallejaan, Kataja hokee samaa, ymmärtääkö poliitikot taas asiasta mitään? Häkämies esitti aikoinaan oman mallin ja hallitus nieli sellaisenaan...”, Junkkarinen jatkaa.

Susinetti kiihdyttää tunteita

Ylen uutinen siitä, että Luonto-Liitto haluasi Riista- ja kalatalouden tutkimuskeskuksen susinetti-palvelun suljettavaksi herätti runsaasti keskustelua puolesta ja vastaan Suomen Luonnonsuojeluliiton Facebookissa.

Monen keskustelijan mielestä pantasusien sijainnin kertova palvelu houkuttaa salametsästäjiä paikalle.

”En kyllä ymmärrä miksi ihmisten pitäisi pystyä seuraamaan pannallisten susien liikkeitä. Todellista hyötyä vain tutkijoille”, **Jani Parnanen** kirjoitti.

Tarja Sillanpää puolusti palvelua:

”On kyllä todella ikävä nähdä kuinka muutamien hörhöjen takia vaaditaan susinetin sulkemista. Mm. meille metsästäjille ja luontokuvaajille susinetti on kullan arvoinen, tiedetään olla päästämättä koiraa jäniksen perään alueella jossa liikkuu susilauma.”

MT:n uutinen (14.2.), jossa kerrottiin tapetuiksi luultujen pantasusien löytymisestä toi tunteikkaaseen keskusteluun asiaperustetta.

”Jos nyt tavoittaisi vielä nämä lietsojat tämä alla oleva juttu”, kommentoi **Minna Mäki-Penttilä** artikkelilinkkiä.

Lehdelle lämpimät kehut

Ystävänpäivänä 14. helmikuuta lehti sai kehujakin. **Tapio Jaakola** runoili MT:n seinälle:

”Tänään se jälleen saapui, sanomalehti, jossa ei sanaakaan urheilusta – jumankauta olen rakastunut ihanan painomusteisen viipyilevän tuoksuiseen lehteen. Olen rakastunut täydellisesti, johonkin enformosiseen tilaan vaipunut – vielä on jotakin, jota urheilun elämys täytehöttö ei ole vallannut.”

AIMO VAINIO

»Vielä on jotakin, jota urheilun elämys täytehöttö ei ole vallannut.«

TAPIO JAAKOLA